

هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی

♦ هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی ♦ سال اول ♦ شماره ۱۶ ♦ سوم دی ماه ۱۴۰۱ ♦ ۸ صفحه

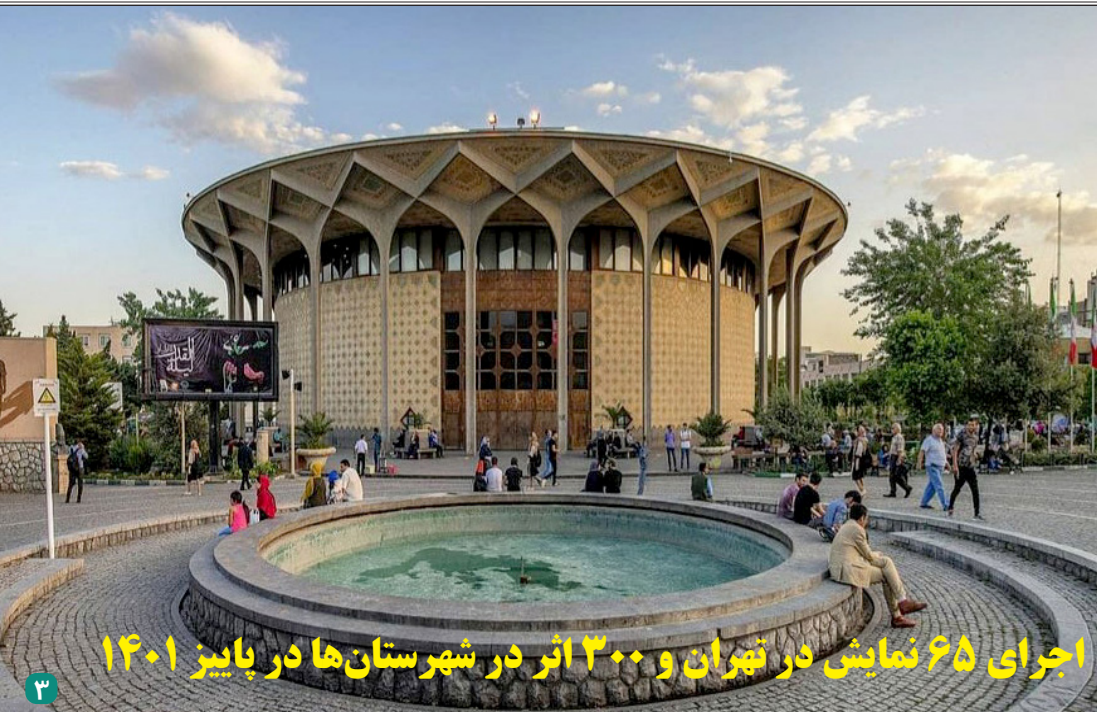
اجرای مجلس تعزیه خوانی شهادت حضرت زهرا(س) در تماشاخانه سنگلج

به مناسبت ایام فاطمیه مجلس تعزیه خوانی شهادت حضرت زهرا (س) از روز (سه شنبه ۶ دی ساعت ۱۷:۳۰ در تماشاخانه سنگلج برگزار می شود. به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، با همت اداره کل «شب تعزیه سنگلج» به مناسبت ایام فاطمیه با برگزاری تعزیه خوانی شهادت حضرت زهرا (س) میزبان عذاران و علاقه مندان به این هنر خواهد بود.

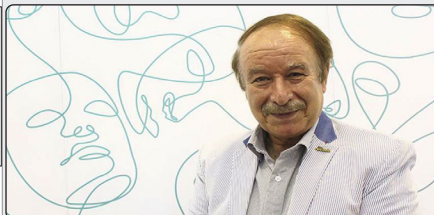
این مجلس تعزیه از سه شنبه ۲۹ آذر تا سه شنبه ۶ دی ساعت ۱۷:۳۰ در تماشاخانه سنگلج برگزار می شود. احمد عزیزی، مسعود عزیزی، حسین عقیقی، حسین بایگی، حبیب ماهری، حسین حیدری، سیدمحمد میرنقی، مهدی سعیدی، عباس «شب تعزیه سنگلج» به مناسبت ایام فاطمیه با برگزاری تعزیه خوانی شهادت حضرت زهرا (س) میزبان عذاران و علاقه مندان به این هنر خواهند بود.

ناصر آویژه، بازیگر و کارگردان پرسابقه تئاتر کودک:

فرهنگ و هنر تعطیل بردار نیست

اجرای ۶۵ نمایش در تهران و ۳۰۰ اثر در شهرستان ها در بایز ۱۴۰۱

بهاد انصافی:

بر اساس آیین های ایرانی می توانیم نمایش هایی شادی آور بسازیم

به ریاست وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

هفتاد و پنجمین جلسه

شورای هنر برگزار شد

آثار پذیرفته شده مرحله اول

بفش فیابانی جشنواره تئاتر فجر

معرفی شدند

ندا ثابتی:

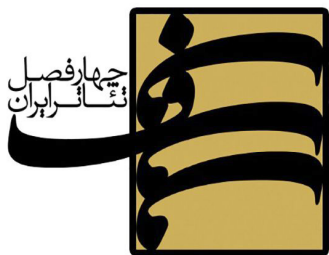
پایان تلخ و نگاه ابزورد ریشه در

فرهنگ ایرانی ندارد

نگاهی به نمایش «لارو» نوشته و کار سینا صفوی فر

علم، قدرت، خام دستی

برگزیدگان چهارفصل تئاتر ایران معرفی شدند

دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری به عنوان دبیرخانه پروژه جامع ملی آموزش نمایشنامه نویسی در خارج از پایتخت تحت عنوان چهارفصل تئاتر ایران، پس از دریافت ۴۹ طرح اولیه از ۸ استان کشور، برگزیدگان این مرحله را معرفی کرد.

ایوب آقاخانی، طراح و مدیر پروژه چهارفصل تئاتر ایران، اعلام کرد هیئت علمی این فصل پس از بررسی طرح های اولیه، آثار زیر را برای نگارش نسخه نهایی و حضور در کارگاه های فصلی پروژه انتخاب کرده است:

«ایکس» به نویسندگی معصومه مختاری از گیلان
 «آل مرخه» به نویسندگی مجید کاظم زاده مژدهی از گیلان
 «پنجره پستی» به نویسندگی مجتبی حیدری از بوشهر
 «توت های وحشی» به نویسندگی زهرا صدیقی از گیلان
 «جادوگر و راهبه» به نویسندگی مسعود احمدی از فارس
 «در مه» به نویسندگی مهرداد بخشی از گیلان
 «درون و بیرون» به نویسندگی لیلا روغنی قزوینی از قزوین
 «دماوند» به نویسندگی لیلا روغنی قزوینی از قزوین
 «روی جاده نمناک» به نویسندگی مریم عابدینی از فارس
 «کبیسه» به نویسندگی لیلا روغنی قزوینی از قزوین
 «منتیل پا» به نویسندگی حامد مهنی از بوشهر

معرفی شدگان باید نسخه اولیه و کامل نمایشنامه های خود را بر اساس طرح های مصوب تا تاریخ ۲۰/۱۰/۱۴۰۱ به دبیرخانه این پروژه، یعنی دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری بفرستند تا توسط اعضای هیئت علمی فصل مورد بررسی قرار گیرند. آثاری که مورد تأیید هیئت علمی قرار بگیرند، در کارگاه های فصلی پروژه شرکت خواهند کرد.

احمد جولایی، دبیر جشنواره بین المللی نمایش های آیینی و سنتی شد

کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی طی حکمی احمد جولایی را به عنوان دبیر بیست و یکمین جشنواره بین المللی نمایش های آیینی و سنتی منصوب کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی طی حکمی احمد جولایی مدرس و پژوهشگر تئاتر را به عنوان دبیر بیست و یکمین جشنواره بین المللی نمایش های آیینی و سنتی منصوب کرد.

احمد جولایی، متولد ۱۳۳۵ در شهر بوشهر، دارای مدرک فوق لیسانس در رشته بازیگری و کارگردانی و مدرک دکترا در رشته پژوهش هنر از دانشگاه مسلمانان هند است. عضویت در هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی بوشهر، مدیر و موسس گروه نمایش در مقاطع مختلف دانشگاه آزاد اسلامی بوشهر، تدریس در دانشگاه سوره و دانشکده هنر و معماری تهران از جمله دیگر فعالیت های این پژوهشگر و مدرس تئاتر به شمار می آید. حضور او به عنوان استاد راهنما و مشاور در مقاطع کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد منجر به نگارش قریب به هفتاد رساله دانشجویی شده است و بر این اساس او را به عنوان پدر تئاتر علمی جنوب ایران می شناسند. «ارزش ادبی نسخ تعزیه ایرانی»، «قابلیت های دراماتیک متون کهن ادب فارسی»، «جریبه های نمایشی شاهنامه» و کتاب پنج جلدی «نمایش معاصر عرب» از آثار این هنرمند در حوزه پژوهش نمایشی محسوب می شود.

جواد جمیری، رئیس سازمان بسیج هنرمندان کشور:

نقش اثرگذار زنان و دختران در

آثار متنوع سودای عشق متبلور شد

جواد جمیری، رئیس سازمان بسیج هنرمندان کشور در دیدار با هنرمندان شرکت کننده جشنواره سیزدهم با ابراز خرسندی از حضور و مشارکت گسترده هنرمندان تئاتر سراسر کشور گفت: نقش اثرگذار زنان و دختران در آثار متنوع سودای عشق متبلور شد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از امور ارتباطات رسانه ای و روابط عمومی سیزدهمین جشنواره سراسری تئاتر بسیج (سودای عشق)، جواد جمیری رئیس سازمان بسیج هنرمندان کشور در دیدار با هنرمندان شرکت کننده جشنواره سیزدهم با ابراز خرسندی از حضور و مشارکت گسترده هنرمندان تئاتر سراسر کشور در جشنواره امسال گفت: «چندین محور مهم را برای جشنواره هدف گذاری کرده بودیم که باید دنبال می شد و موفق به دستیابی به تعدادی از آن ها شدیم.»

به گفته او نگاه مسئله محور شامل مسائل اجتماعی و فرهنگی، جوان گرایی، نقش اثرگذار دختران و زنان هنرمند در قالب آثار شرکت کننده، نقش و رویکرد اثرگذار بسیج در حوزه سلامت، سازندگی و اقتصاد مقاومتی بخشی از محورهای مذکور بود که در جشنواره امسال متبلور شد.

جمیری همچنین از آغاز رزمایش جهادی گروه های هنری سراسر کشور هم زمان با برگزاری جشنواره سیزدهم خبر داد و گفت: «گروه های جهادی به مدت یک هفته برای تبیین و تشریح اقدامات و فعالیت های خود به نقاط مختلف کشور سفر می کنند.»

مرحله نهایی سیزدهمین جشنواره تئاتر سودای عشق به دبیری سعید نجفیان تا ۲ دی ماه در بوشهر برگزار شد.

به ریاست وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

هفتاد و پنجمین جلسه شورای هنر برگزار شد

تازه ترین وضعیت جشنواره های تئاتر، موسیقی و هنرهای تجسمی «فجر» و آیین نامه های صدور پروانه فیلم سازی و نمایش فیلم در تازه ترین جلسه شورای هنر به ریاست محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بررسی شد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، جدیدترین جلسه شورای هنر کشور صبح روز دوشنبه ۲۸ آذر به ریاست محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و با دستور جلسه ارائه آخرین وضعیت جشنواره های تئاتر، موسیقی و تجسمی فجر و ادامه بررسی آیین نامه های صدور پروانه فیلم سازی و نمایش فیلم در محل وزارتخانه برگزار شد.

در ابتدای هفتاد و پنجمین جلسه شورای هنر، محمود سالاری معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن ارائه گزارشی از آخرین وضعیت برپایی جشنواره های تئاتر، موسیقی و تجسمی فجر به اهتمام مسئولان، عوامل و اعضای شورای سیاست گذاری این رویدادهای ملی به برپایی هرچه باشکوه تر آن تاکید کرد.

در جدیدترین جلسه شورای هنر که به دبیری محمدرضا جعفری جلودار و ریاست محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد، ادامه بررسی

«آیین نامه های صدور پروانه فیلم سازی و نمایش فیلم» دستور بعدی جلسه بود که مباحث مربوط به آن مورد ارزیابی اعضا قرار گرفت. اعضا نیز در ادامه به ارائه دیدگاه های خود در خصوص مفاد آیین نامه های صدور پروانه فیلم سازی و نمایش فیلم پرداختند.

محمود سالاری (معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) رئیس سازمان سینمایی، سیدمحمد هاشمی (معاون حقوقی و امور استان های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی) و سیدمحمد هاشمی (معاون فرهنگی وزیر علوم تحقیقات و فناوری)، اصغر باقرزاده (معاون پرورشی وزیر آموزش و پرورش)، محمدرضا جعفری جلودار (مشاور رئیس سازمان صداوسیما)، بهمن نامور مطلق (رئیس فرهنگستان

هنر)، محمدمهدی دادمان (رئیس حوزه هنری)، کبری خزعلی (رئیس شورای فرهنگی زنان)، محمدرضا حسینی (رئیس دانشگاه هنر)، محمدحسین ساعی و ابراهیم سوزنچی از اعضای (شورای عالی انقلاب فرهنگی)، محمدعلی رجبی دوانی (پیشکسوت هنرمند هنرهای تجسمی) و حمیدرضا نوربخش (مدیرعامل خانه موسیقی) حاضران در این جلسه بودند.

جلسات شورای هنر کشور پس از سال ها وقفه، در دوره جدید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از سر گرفته شده است و صبح روز دوشنبه دهمین جلسه این شورا در دوره جدید و هفتاد و پنجمین جلسه آن در ادوار مختلف در دفتر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد.

مدیر کل هنرهای نمایشی به دیدار علاءالدین قاسمی رفت

کاظم نظری، مدیر کل هنرهای نمایشی صبح روز یکشنبه ۲۷ آذرماه با حضور در منزل شخصی علاءالدین قاسمی از این هنرمند پیشکسوت تعزیه خوانی دیدار کرد.

به گزارش ایران تئاتر، مدیر کل هنرهای نمایشی در این دیدار برای علاءالدین قاسمی که مدت هاست به دلیل سبکته مغزی و ابتلای به آلزایمر در خانه به سر می برد، آرزوی بهبود و سلامتی کرد. حجت الاسلام رحیم جعفری (مشاور فرهنگی معاونت امور هنری)، اسرافیل فرج اللهی (مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران)، غلامرضا نعمتی (معاون اجرایی اداره کل هنرهای نمایشی)، احمد عزیزی (هنرمند تعزیه خوان) همراه با مدیر کل هنرهای نمایشی در این دیدار حضور داشتند.

علاءالدین قاسمی هنرمند تعزیه خوان متولد ۱۳۳۲ طالقان است. او به عنوان یکی از بهترین شهداد خوانان ایرانی شناخته شده است که از زمان طفل خوانی تا شهادت خوانی در حسینیة حضرت ابوالفضل قودجان به اجرای تعزیه پرداخته است.

قاسمی همچنین یکی از اعضای انجمن تعزیه خوانی ایران است که در ایران و کشورهای چون آمریکا، فرانسه و آلمان به اجرای تعزیه پرداخته است. مدرک درجه یک هنری دریافت کرده و از سال ۱۳۹۵ به عضویت مؤسسه هنرمندان پیشکسوت درآمد است. او از جمله افرادی است که به همراهی ناصر تقوایی تعزیه ای برای یونسکو فرستادند تا این هنر را به ثبت جهانی برسانند.

«سفر بی سرانجام» راهی کتاب فروشی ها شد

نمایشنامه «سفر بی سرانجام» به نویسندگی کامبیز حضرتی در انتشارات یکشنبه و ۴۲ صفحه منتشر و راهی کتاب فروشی ها شد. به گزارش ایران تئاتر، کامبیز حضرتی نویسنده این اثر متولد سال ۱۳۶۵، نویسنده و مترجم است و پیش از این، رمان «دشت شوریده» به قلم او و نیز کتاب «معمای کلیه سپید» اثر مارجریت کالینگهام با برگردان او منتشر شده است. «معمای کلیه سپید» در ژانر نوار نوشته شده و در واقع حاوی نظرات و نقد اجتماعی است که نویسنده نسبت به تربیت کودکان دارد.

در بخشی از نمایشنامه «سفر بی سرانجام» آمده است: «شاه: حالا همه این ها هست، فقط من نیستم، شاه را کشته اند و مردم تماشا می کنند. تماشاچی کلان تر از تعزیه های تکیه دولت. نمایندگان مخصوص هدیه های روسای دول خود را تقدیم خواهند داشت بی آنکه سلطان صاحبقرانی در کار باشند. جبران: تو هیچ وقت در کار نبودی، هیچ وقت وجود نداشتی، شاه فقط یک اسم است. اسمی که باید تمام تشریفات را به نامش بنویسند، مرده و زنده اش هم به یک مقدار می آرزد.

شاه: این که وصف بازار ماهی فروشان است. ماهی بودم مگر که زنده و مرده ام به یک نرخ بیارزد؟

جیران: می بینی همه چیز حتی زندگی ماها را به آب ربط دارد. در عوض اینجا تا دلت بخواهد دریا هست. عیب تهران این بود که دریا نداشت.

شاه: و حالا هم شاه ندارد. «سفر بی سرانجام» را با جلد شومیز و در قطع رقیعی با قیمت ۳۰ هزار تومان در کتابفروشی ها خریداری کنید.

ایوب آقاخانی، مدیر بخش نمایشنامه نویسی جشنواره تئاتر فجر:

هم جواری نسل های مختلف نمایشنامه نویسی از سراسر کشور امید آفرین است

ایوب آقاخانی مدیر بخش نمایشنامه نویسی جشنواره تئاتر فجر گفت: هم جواری نسل های مختلف نمایشنامه نویسی کشور در این دوره از جشنواره چشمگیر است. امیدوارم تا این هم جواری و این گستردگی سراسری استانی در بخش نهایی جشنواره هم نظر هیئت داوری را هم به خود جلب کند.

به گزارش ایران تئاتر، ایوب آقاخانی مدیر بخش نمایشنامه نویسی جشنواره تئاتر فجر از هم جواری چشمگیر نسل های مختلف نمایشنامه نویسی کشور در این دوره از جشنواره تئاتر فجر و نیز امیدآفرین بودن این رویداد خبر داد.

مدیر بخش نمایشنامه نویسی جشنواره تئاتر فجر گفت: «امیدوارم تا این هم جواری و این گستردگی سراسری استانی در بخش نهایی جشنواره هم نظر هیئت داوری را به خود جلب کند.»

ایوب آقاخانی مدیر بخش نمایشنامه نویسی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در مورد وضعیت کلی این بخش تاکنون گفت: «استقبال بسیار خوبی از بخش نمایشنامه نویسی جشنواره شد آن چنان که نیازی به تمدید مهلت ارسال اثر در این بخش نداشتیم.»

او افزود: «۳۲۰ اثر برای شرکت در بخش نمایشنامه نویسی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر شرکت کردند که هیئت داوری در حال ارزیابی آن ها هستند. به زودی یک نشست اولیه برای جمع بندی آثار با هیئت داوران خواهیم داشت تا نشست پایانی در روزهای نزدیک به آغاز جشنواره برگزار و نتایج نهایی مشخص شود.»

آقاخانی در ادامه با ابراز خرسندی از تنوع آثار شرکت کننده بخش نمایشنامه نویسی از زوایای گوناگون گفت: «نمودار به دست آمده از نمایشنامه های ارسالی به دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر نشان از گستردگی جغرافیایی شرکت کنندگان از سراسر کشور دارد؛ به این ترتیب کمتر استانی وجود دارد که حداقل یک شرکت کننده در این بخش نداشته باشد.»

او در مورد ژانرها و موضوعات مورد توجه نمایشنامه نویسان این بخش گفت: «بخش بزرگ تری از آثار در دسته بندی ژانرها و موضوعات آن بر اساس اعلام نویسنده هر اثر به ژانر اجتماعی اختصاص دارد. البته این دسته بندی بر اساس معرفی نویسنده هر اثر است و به معنای تأیید نهایی هیئت داوران نیست.»

آقاخانی ادامه داد: «ژانرهای دیگری همچون کمدی، فانتزی، درام های مستند تاریخی هم میان آثار ارسالی به این بخش دیده می شود که در مجموع از حیث ژانر هم تنوع قابل توجهی داریم.»

مدیر بخش نمایشنامه نویسی چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در مورد اولویت های انتخاب اثر در این بخش گفت: «کیفیت ساختاری هر اثر با تمامی مصادیق کیفی مرتبط با آن ملاک سنجش و انتخاب هیئت داوری است. همچنین رویکرد کلی این دوره از جشنواره هم در قضاوت داوران مدنظر قرار می گیرد.»

ایوب آقاخانی در پایان گفت: «آرزوی قلبی ام این است که قلم های خلاق درام نویسان غیور ایرانی هرگز دست از کار نکشیده و در هیچ شرایطی قلم زدن به اولویت ثانویه آن ها تبدیل نشود و همیشه اولویت اول آن ها خلق کردن، روشنگری، آگاهی بخشی و ترویج زیبایی در جامعه باشد.»

آثار پذیرفته شده مرحله اول بخش خیابانی جشنواره تئاتر فجر معرفی شدند

دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر آثار پذیرفته شده مرحله اول بخش خیابانی را معرفی کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، هیئت داوران مرحله اول بازیابی خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بعد از ارزیابی ۱۱۵ اثر دریافتی از کل کشور با حضور دبیر، قائم مقام و مدیر بخش تئاتر خیابانی ۴۰ اثر را به مرحله دوم معرفی کردند.

مرتضی وکیلان نویسنده، کارگردان، بازیگر و پیشکسوت تئاتر خیابانی، مژگان رضائیان نویسنده، کارگردان و استاد دانشگاه و مرتضی اسدی مرام نویسنده، کارگردان و بازیگر داوری و ارزیابی این بخش را عهده‌دار بودند.

آثار پذیرفته شده مرحله اول بخش خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به شرح زیر است:

۱- «مادران ایران»، نویسنده سیمین بختیار غفاری، کارگردان علی بیدلوسی از لاهیجان

۲- «نبودن برای بودن»، نویسنده و کارگردان سوران حسینی از میوان

۳- «گسار»، نویسنده فرامرز غلامیان، کارگردان فرامرز غلامیان و عباس منطری از جزیره خارک

۴- «چمدان»، نویسنده و کارگردان علی فریدنی ترک‌زاده از شاهین‌شهر

۵- «دردسرای یک موجود موزی»، نویسنده محسن عالم زاده، کارگردان مجتبی لاله زاری از یزد

۶- «خانیم»، نویسنده و کارگردان محمد یوسفی‌زاده از مرند

۷- «پازل»، نویسنده پژمان شاهوردی، کارگردان محمد یوسفی زاده از مرند

۸- «مبارک و غول برفی»، نویسنده و کارگردان هومن میر معنوی از رشت

۹- «شمس و مولانا»، نویسنده و کارگردان مهدی صالحیار از تبریز

۱۰- «ماجرای حسک»، نویسنده مهدی صالحیار، کارگردان آی تک مطوبی از تکاب

۱۱- «روزی روزگاری فیلیپین»، نویسنده فاطمه پارسا فرد، کارگردان فاطمه پارسا نژاد از اندیشک

۱۲- «کارت قرمز برای بازیکن خارجی»، نویسنده مجتبی خلیلی، کارگردان سیدپویا امامی از اصفهان

۱۳- «پلاسما»، نویسنده و کارگردان سعید بادینی از زاهدان

۱۴- «بی‌وقتی»، نویسنده محمدرضا جعفری لغوت، کارگردان آدینه رحیم‌نژاد از تهران

۱۵- «خبر نیینی سعیده»، نویسنده فرهاد نقدعلی، کارگردان حامد هادوی از کرج

۱۶- «کوسه برنشین»، نویسنده رضا فقیهی، کارگردان مرجان خورسند از تهران

۱۷- «طوطی و بازگان»، نویسنده و کارگردان رضا فقیهی از تهران

۱۸- «زنان نوغان»، نویسنده و کارگردان کریم جشنی از مشهد

۱۹- «بازی»، نویسنده و کارگردان علیرضا قاسمی از بناب

۲۰- «شوشی و انگشتر»، نویسنده احمد جولایی، کارگردان حسن سبحانی مینابی از میناب

۲۱- «بهیگ هارونک»، نویسنده و کارگردان علی قاضی از مسجدسلیمان

۲۲- «دعوت نشده»، نویسنده و کارگردان مصطفی کولیوندی از ایلام

۲۳- «صداهای خوابیده در خاک»، نویسنده و کارگردان امیر امینی از لاهیجان

۲۴- «لیلی و مجنون»، نویسنده و کارگردان بهنام کاوه از آبادان

۲۵- «راه بی‌پایان»، نویسنده و کارگردان حشمت‌الله زارعی از اراک

۲۶- «استامینوفن با طعم کدو»، نویسنده آدینه رحیم‌نژاد، کارگردان مجتبی خلیلی از تهران

۲۷- «کوچ»، نویسنده بهنام کاوه، کارگردان آدینه رحیم‌نژاد از تهران

۲۸- «مت‌رس‌ها»، نویسنده سامان شکبیا و کارگردان‌ها علیرضا شمس و سامان شکبیا از فلاورجان

۲۹- «شلترا»، نویسنده و کارگردان نجمه مهرابی خوزانی از خمینی‌شهر

۳۰- «فدا نشدن»، نویسنده محمدرضا جعفری لغوت، کارگردان میلاد حسین‌زاده از آستانه‌اشرفیه

۳۱- «جزیرتا»، نویسنده و کارگردان کاظم ارجمندنیا از بوشهر

۳۲- «یک فنجان قهوه برای عشق»، نویسنده و کارگردان جهانگیر چالاک‌ی از بناب

۳۳- «وادی عاشقی»، نویسنده و کارگردان مصطفی دهشت از کرمانشاه

۳۴- «سردار بی‌سر»، نویسنده سعید ذبیحی، کارگردان علی زیستی از کرمانشاه

تلاش برای برقرار ماندن روشنی صحنه

اجرای ۶۵ نمایش در تهران و ۳۰۰ اثر در شهرستان‌ها در پاییز ۱۴۰۱

علاقه‌مندان به هنرهای نمایشی شده‌اند.

از میان آثار اجراشده در سه ماه گذشته، با وجود شرایط نامناسب اجتماعی، چندین نمایش بنا استقبال خوب مخاطبان مواجه شده و فروش خوبی را پشت سر گذاشته‌اند.

در همین مدت، شهر تهران جدا از اجرای صحنه‌ای، شاهد برگزاری بیش از ۲۵ نشست نمایشنامه‌خوانی بوده است.

فعالیت هنرمندان هنرهای نمایشی در پاییز ۱۴۰۱، تنها محدود به شهر تهران نبوده و گستره ایران را هم در بر گرفته بوده است.

با برگزاری حضوری جشنواره‌های استانی که همیشه گرمابخش اجراهای عمومی در شهرستان‌ها هم بوده است، بیش از ۳۰۰ نمایش در شهرهای کوچک و بزرگ سراسر کشور روی صحنه رفته و پذیرای تماشاگران بوده است.

اداره کل هنرهای نمایشی، همچنان به حمایت خود از تئاترهای روی صحنه ادامه خواهد داد و پذیرای طرح‌ها و آثار هنرمندان سراسر کشور برای اجرا خواهد بود.

تولیدکنندگان آثار برگردانده است و دوم آن که با وجود محدودیت‌های مالی، پرداخت کمک‌هزینه اجراها را دوبار بر کرده است.

با تمهیدات در پیش گرفته‌شده، در پاییز ۱۴۰۱، بیش از ۲۷ سالن تئاتر و مرکز فرهنگی و هنری در شهر تهران، پذیرای اجرای نمایش بوده که در آن‌ها، بیش از ۵۰۰ نمایش بزرگ‌سال و ۱۵ اثر ویژه کودکان و نوجوانان روی صحنه رفته است.

مجموعه تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج، تالار هنر، تالار حافظ، تئاتر مولوی، تماشاخانه ایرانشهر، پردیس تئاتر شهرزاد، تالار محراب، سالن میلاد، سالن‌های حوزه هنری، عمارت نوفل‌لوشاتو، عمارت سیمرغ، تماشاخانه آرژان، پردیس تئاتر تهران، تماشاخانه اهورا، تماشاخانه ارغوان، تماشاخانه ملک، خانه نمایش دا، پردیس ملت، پردیس سپند، فرهنگسرای ابن‌سینا، فرهنگسرای فردوسی، فرهنگسرای نیاوران، خانه فرهنگ نور، مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، بوستان ولایت، فضای باز برج میلاد و...

از جمله مراکزی بوده‌اند که در سه ماه گذشته، میزبان هنرمندان و

در سه‌ماه پاییز امسال، ۶۵ نمایش در بیش از ۲۷ سالن تئاتر تهران روی صحنه رفته‌اند و مخاطبان شهرستانی هم، تماشاگر بیش از ۳۰۰ اجرا به‌صورت عمومی یا در دل جشنواره‌های استانی بوده‌اند.

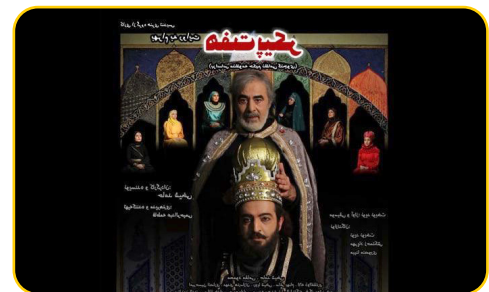
به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، تئاتر کشور، پس از دو سال سخت‌کروناپی، از بهار ۱۴۰۱، بار دیگر جان گرفت و این شرایط در تابستان به اوج خود رسید.

با این حال، با ناآرامی‌های پیش‌آمده در جامعه و شرایط نامناسب فعالیت‌های هنری، اجراهای تئاتر در نیمه نخست مهر دچار افت شد که با برنامه‌ها و سیاست‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل هنرهای نمایشی، از خاموشی چراغ سالن‌ها جلوگیری شد.

اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در سه ماه گذشته، با دو راهکار، در دنبال تشویق هنرمندان برای به صحنه آوردن تئاتر بوده است؛ اول آن که سهم ۲۰ درصدی سالن‌های دولتی از فروش را به تهیه و

در تالار چهارسو مجموعه تئاتر شهر

«بهرام به روایت هفت پیکر» تماشایی شد

«قصه، حکایت بهرام شاه ایران است. سرآغاز این حکایت، قصه سنمار معمار است. این قصه حکایت عاشقانه بهرام بر دختران هفت‌گنبد و هفت حکایت آن هفت پیکر برای بهرام است.»

در این اثر نمایشی محمود مقامی، حامد شیخی، امیرحسین انصاری، مهدی هنرسان، رؤیا شیخی، ساغر بهنام، لاله ذوالفقاری، بیتا زین‌الدینی، ساناز خدایی، مریم بابایی، سپیده سعیدی‌نیا، الناز زنگنه، فرگل روشن‌ضمیر، نوید نوبخت، ماهان مقامی، علی پیلهور، محمدرضا محمدپور، علی کاظم‌پور، متین صفار، کیوان آزاد، محمد جبرائیلی و امیر فهادان به‌عنوان بازیگر حضور دارند.

نمایش «بهرام به روایت هفت پیکر» به نویسندگی و کارگردانی حامد شیخی است که از روز دوشنبه بیست و هشتم آذر در تالار چهارسو اجرای خود را آغاز کرده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: می‌رود.

نمایش «بهرام به روایت هفت پیکر» عنوان تازه‌ترین نمایش تئاتر شهر است که از روز دوشنبه بیست و هشتم آذر در تالار چهارسو پیش روی مخاطبان قرار گرفت.

به گزارش ایران تئاتر، «بهرام به روایت هفت پیکر» عنوان یکی از تازه‌ترین آثار نمایشی مجموعه تئاتر شهر به نویسندگی و کارگردانی حامد شیخی است که از روز دوشنبه بیست و هشتم آذر در تالار چهارسو اجرای خود را آغاز کرده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: می‌رود.

ندا ثابتی، نویسنده و کارگردان تئاتر دفاع مقدسی:

پایان تلخ و نگاه ابزورد ریشه در فرهنگ ایرانی ندارد

ندا ثابتی، نمایشنامه‌نویس با بیان اینکه در تمامی آثارش به عناصر فراماده و ماورای طبیعی توجه دارد، گفت پایان تلخ و نگاه ابزورد ریشه در فرهنگ ایرانی ندارد به همین دلیل پایان اکثر نمایشنامه‌هایم را با امید و نور به پایان می‌رسانم.

نمایشی من پردازند. در اصل زمانی که به گروه‌ها اجازه کار می‌دهم دیگر خودم را مرده حساب می‌کنم و تنها به عنوان تماشاگر در سالن حضور دارم. مگر اینکه به صلاح دید کارگردان به عنوان مشاور با پروژه همراه شوم و گرنه به هیچ وجه دخالتی در این زمینه نخواهم داشت چراکه معتقدم کارگردان است که متن را زنده می‌کند و به آن رنگ می‌بخشد. با توجه به افزایش قیمت کاغذ و هزینه‌های چاپ، به عنوان نویسنده وضعیت چاپ را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

چاپ اثر توسط مراکز انتشار دولتی به دلیل درخواست‌های بالا در نوبت زمانی طولانی انجام می‌شود و انتشارات خصوصی نیز به دلیل گرانی کاغذ، وضعیت خوبی ندارند و متأسفانه روند چاپ به کندی پیش می‌رود. در این شرایط حق تالیف نمایشنامه‌نویس پرداخت نمی‌شود و این موضوع از لحاظ درآمد برای نمایشنامه‌نویسان تبدیل به معضل شده است. یک نمایشنامه‌نویس وظیفه‌اش این است که وقت بگذارد، تحقیق کند و به نگارش بپردازد اما متأسفانه سال‌هاست که صنف نویسندگان و نمایشنامه‌نویسان و البته ناشران با مشکلات زیادی مواجه‌اند. ناشران مشکلات خودشان را دارند، هر متنی را کار نمی‌کنند و تعداد آثار چاپی‌شان نیز محدود است. در چنین شرایطی قطعاً ناشران باید مورد حمایت قرار بگیرند تا بتوانند از نویسندگان حمایت کنند.

نمایشنامه‌های چاپ شده من نیز عنصر زمان نمود پیدا می‌کند. برای نگارش نمایشنامه به جز ایده و پرداخت مناسب چه موردی را بیشتر مورد توجه قرار می‌دهید؟

ساده و روان بودن متن برای من اهمیت زیادی دارد. من هیچ وقت پیچیده و مبهم نمی‌نویسم. شاید مفهومی که نمایشنامه به آن می‌پردازد، پیچیده باشد اما سعی می‌کنم آن را ساده بیان کنم و کمتر از کلمات پرمطراق و دشوار استفاده کنم. تمام تلاشم این است که حتی ظاهر نمایشنامه‌هایم نیز دارای پیچیدگی و تعلیق‌های سخت نباشد تا مخاطبان غیرهنری هم با آن‌ها ارتباط برقرار کنند. جز ساده‌نویسی، تمام آثار من با نگاهی امیدوارکننده نوشته می‌شود و هیچ وقت دوست ندارم نمایشنامه‌هایم پایان تلخ و ناامیدکننده داشته باشند.

چرا پایان تلخ را برای نمایشنامه‌های تان نمی‌پسندید؟

پایان تلخ و نگاه ابزورد ریشه در فرهنگ ایرانی و آیینی ما ندارد. به نظر من اگر غربی‌ها چنین متونی را می‌پسندند، قابل درک است چراکه درون‌مایه‌های ذهنی آن‌ها برگرفته از اصول انسان‌مدارانه و براساس اومانیسم و اگزیستانسیالیسم است اما در فلسفه اشراق و مکتب ایرانی ما؛ نور و امید همیشه وجود داشته و دارد. حتی مذهب شیعه نیز در پایان به منجی و راه نجات ختم می‌شود؛ به همین دلیل هم من دوست ندارم آثارم را با ناامیدی به پایان برسانم. برای اجرای صحنه‌های آثارتان توسط گروه‌های نمایشی، قانون یا ضابطه خاصی در نظر می‌گیرید؟

خیر، من همیشه به کارگردان‌هایی که در نظر دارند، آثارم را روی صحنه ببرند، می‌گویم که با حفظ حقوق معنوی کار حق دارند تمام و کمال به اجرای آثار

نمایشنامه‌ای با محوریت شخصیت روژه گارودی را در دست دارم که طرح و ایده آن را برای انتشارات اداره کل هنرهای نمایشی ارسال کرده‌ام. البته در نظر دارم پس از نگارش این اثر مانند گذشته آثاری با پلات خیالی نیز بنویسم.

آیا می‌توان از هر ایده‌ای برای نگارش نمایشنامه بهره برد؟

خیر، نگارش نمایشنامه بستگی به اهمیت موضوع و ایده دراماتیک آن دارد. در هر حال هر ایده‌ای باید شش جزء اصلی اجزای دراماتیک را به همراه داشته باشد در غیر این صورت قطعاً امکان تبدیل شدن به نمایشنامه را دارا نیست. در واقع ما باید ایده‌ها را از لحاظ فنی نیز بررسی کنیم نه اینکه با هر ایده‌ای به نگارش نمایشنامه بپردازیم.

فارغ از عناصر فنی که باید در نگارش نمایشنامه رعایت شود، چه ایده‌هایی قابلیت تبدیل شدن به یک اثر نمایشی را دارا هستند؟

ایده هر اثر نمایشی باید دغدغه شخصی نویسنده و البته مسائل روز جامعه باشد. قطعاً بعضی از ایده‌ها دغدغه شخصی نویسنده است و ممکن است تمامی افراد جامعه آن را نپسندند؛ اما در نهایت این نویسنده است که انتخاب می‌کند چه ایده‌ای برای نمایشنامه مناسب است و با علایق و دغدغه شخصی‌اش هماهنگی دارد.

دغدغه اصلی که در بیشتر آثار شما به آن پرداخته می‌شود، کدام است؟

چیزی که در تمامی نمایشنامه‌های من مشترک است توجه به یک عنصر فراماده و ماورای طبیعی است. من در اکثر آثارم به عناصری چون خواب و رؤیا اهمیت می‌دهم و همیشه سعی کرده‌ام حتی در حد یک دیالوگ هم که شده است این موضوع را مورد توجه قرار دهم. این توجه تا حدی است که حتی در عنوان اکثر

نگار امیری: ندا ثابتی، نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر از اواخر دهه ۷۰ فعالیت خود را در زمینه نمایشنامه‌نویسی آغاز کرد. نمایشنامه‌های «شهر شکلاتی»، «مرغ عشق حیدر»، «روز ماندگار»، «لحظه درنگ»، «فراتر از صداقت» و «آوای آواره» از جمله آثار این هنرمند به شمار می‌آید.

با او به گفت‌وگوی کوتاهی پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

کمی از شروع فعالیت خود برای مان بگویید؟

من از سال ۱۳۷۸ به نگارش نمایشنامه‌نویسی مشغول شدم و نمایشنامه‌هایی با موضوعات مختلف اجتماعی، خانوادگی، روان‌شناسی با جنبه‌های دینی، مذهبی، فانتزی و کمدی به نگارش درآوردم که برخی از آن‌ها رثال و برخی دیگر سوررئال هستند.

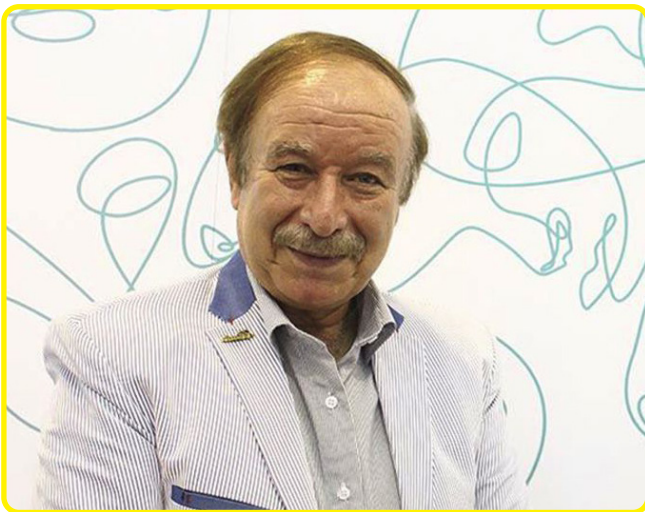
بیشتر مخاطبان در سال‌های اخیر شما را به واسطه آثاری مستندنگارانه با توجه به شخصیت‌های شاخص انقلابی و دینی می‌شناسند؛ پرداختن به سوژه‌هایی که مابه‌ازای بیرونی دارند، کار سختی نیست؟

بله، من از سال ۱۳۹۴ به بعد بیشتر روی نمایشنامه‌هایی که جنبه مستند دارند، کار کرده‌ام. آثاری با محوریت شهدایی چون شهید قشقایی، شهید حسین علم‌الهدی، شهید شاهرخ ضرغام، ادواردو آنیلی و لیلیا پهلوی. قطعاً نوشتن متن براساس زندگی شخصیت‌های واقعی سخت است و نیازمند تحقیقات میدانی زیادی خواهد بود. من برای نگارش هر یک از این آثار سال‌ها تحقیق کردم تا بتوانم آثاری نزدیک به واقعیت را به نگارش درآورم.

در حال حاضر روی پروژه‌های مستندنگارانه مشغول کار هستید؟

بله، در حال حاضر نگارش

جواد انصافی، بازیگر و کارگردان پیشکسوت تئاتر:

بر اساس آیین‌های ایرانی می‌توانیم نمایش‌هایی شادی‌آور بسازیم

جواد انصافی کارگردان، نویسنده و بازیگر نمایش‌های آیینی و سنتی که سالیان درازی است در حافظه ایرانیان جای ویژه‌ای یافته، با تأکید بر زیبایی پر معنای آداب و رسوم ایران زمین، درباره آیین‌های نمایشی شب چله می‌گوید: «شب یلدا یکی از مهم‌ترین آیین‌های اصیل ایرانی است. باید بگویم ما از همه آیین‌هایی که در ایران داریم می‌توانیم نمایش‌هایی شادی‌آور و معرف فرهنگ ایران به همگان نشان دهیم.»

این پژوهشگر از رنگ‌های یلدایی هم چنین نام می‌برد: «در آیین شب یلدا از میوه‌ها و خوراکی‌های قرمز و زرد رنگ یا همان رنگ طلوع و غروب آفتاب استفاده می‌کنیم؛ مانند هندوانه، انار، خرمالو، پرتقال، کدو حلوایی، لبو، آجیل و... که تداعی گر مبارزه با تاریکی و سیاهی است.»

او در مورد انواع آجیل‌های استفاده‌شده در مناسبت‌های ایرانی توضیح می‌دهد: «آجیل جایگاه ویژه‌ای در مراسم و دورهمی‌های کهن و سنتی ایرانی دارد. آجیل شب یلدا، آجیل چهارشنبه‌سوری، آجیل نوروز، آجیل مهرگان و آجیل مشکل‌گشا که در آیین ایرانی ما اعتقاد به خیرات آجیل داریم؛ ما از آجیل هم در نمایش‌های ایرانی استفاده می‌کنیم و در تئاترهای آیینی سنتی شعرش را می‌خوانیم:

«آجیل مشکل‌گشا، مشکل‌گشایه
اگر مشکل داری بخور دوايه
کشمشش بابا، قوت مغزه
پسته خون‌ساز و نیروی قلبه
نخودچی شو نگو دواي کلیه
خرما خرکش دواي معده
آجیل مشکل‌گشا، مشکل‌گشایه
اگر مشکل داری بخور دوايه
انجیر کند کبد رو فعال
برگه‌ها دهد به روده‌ها حال
فندق کند عروق را باز
عناب و سنجد استخوان‌ساز
آجیل مشکل‌گشا، مشکل‌گشایه
اگر مشکل داری بخور دوايه»

جواد انصافی در پایان از تعطیلی برخی تئاترها و سالن‌های نمایشی ابراز ناراحتی می‌کند و می‌گوید: «از نظر من تئاتر هم مانند باقی شغل‌ها برای ما هنرمندان محل کسب است و برای کشور روشنگر است. چرا به هر دلیلی تئاتر را تعطیل می‌کنیم؟ در تمام دنیا هزینه می‌دهند که چراغ تئاتر خاموش نشود و همیشه با شور و انرژی باعث روشننگری و تفکر در جامعه شود. امیدوارم به روزهای روشن در تئاتر برگردیم.»

شعر را نوشتم.»
این کارگردان کهنه‌کار نمایش آیینی و سنتی ایران زمین درباره نقش «سیاه» در فردای شب یلدا این‌گونه توضیح می‌دهد: «در پژوهشی که در زمینه آیین‌های شب یلدا در ایران انجام دادم، به مدارکی درباره حضور سیاه در فردای مراسم شب چله رسیدم که برایم بسیار جالب توجه بود. در فردای شب یلدا که پادشاه معمولاً بار عام می‌داد و میان مردم می‌آمد، وقتی مردم با قربان صدقه و جان‌فشانی با شاه برخورد می‌کردند، سیاه آن‌ها را مسخره می‌کرد و ادای تزویر و ریاکاری آن‌ها را درمی‌آورد.»
جواد انصافی درباره یکی از آیین‌های شب یلدا در خانه بزرگان خانواده هم می‌گوید: «به تعداد نفرات مهمان در شب یلدا که در خانه بزرگان خانواده‌ها جمع می‌شدند، توتک یا کلوچه می‌پختند و در دل یکی از این کلوچه‌ها خرمهره‌ای می‌گذاشتند که دست هر کسی می‌افتاد، جایزه می‌گرفت.»
بازیگر نقش پرخاطره «عبدلی» ادامه می‌دهد: «پیام اصلی این آیین، این است که لقمه‌ها کوچک و به آرامی جویده شود تا خرمهره پیدا شود. تمام این بازی‌ها و آیین‌ها، مانند خوردن آجیل شب چله، بی‌حکمت نیستند و تفسیرهایی در دل خود دارند که من سعی کردم با نگاهی امروزی، در قالبی نمایشی به این آیین‌ها نگاهی بیندازم و در کتاب «چله زری و عمو چله جون» به آن‌ها اشاره کنم.»
انصافی در تبیین آیین‌های شب یلدا هم چنین توضیح می‌دهد: «آیین‌های شب یلدا دو پیام مهم دارند که خام‌خواری، میوه‌خواری و نحوه برخورد با مسائل را از طریق گفت‌وگو و شادی بیان می‌کند. این آیین بیانگر این است که برای مردم دوران گذشته میوه همچون غذا بوده و نقش مهمی در سبب روزانه خانواده‌ها داشته است؛ به‌طوری‌که شب‌ها به جای خوردن غذا از میوه‌ها و آجیل‌ها و... که به‌نوعی میوه محسوب می‌شوند، استفاده می‌کردند. همچنین رفتار مسالمت‌آمیز که با شادی همراه است، از دیگر پیام‌های یلدا به شمار می‌رود.»

علی کیهانی: جواد انصافی متولد ۲۷ اردیبهشت ۱۳۳۰، کارگردان، نویسنده و بازیگر نمایش‌های آیینی و سنتی سالیان سال است در این حرفه فعالیت می‌کند و بسیاری از مردم ایران زمین از همه سنین با او خاطرات خوبی دارند. جواد انصافی از هنرمندانی است که در طول نیم‌قرن فعالیت هنری خود توانست تأثیر بسیاری را در حفظ آیین‌ها و بقای فرهنگ کهن و غنی و نیز آیین‌های پرسابقه ایرانی داشته باشد.

به بهانه بررسی آیین‌های نمایشی که در گذشته، در شب یلدا برگزار می‌شدند و متأسفانه بسیاری‌شان فراموش شده‌اند، با بازیگر و کارگردان پیشکسوت نمایش‌های سنتی ایرانی به گفت‌وگو پرداختیم.

جواد انصافی درباره شب چله می‌گوید: «شب یلدا یکی از مهم‌ترین آیین‌های اصیل ایرانی است. باید بگویم ما از همه آیین‌هایی که در ایران داریم می‌توانیم نمایش‌هایی شادی‌آور و معرف فرهنگ ایران به همگان نشان دهیم.»

این هنرمند کهنه‌کار ادامه می‌دهد: «آداب و رسوم ما به قدری زیباست که من از آیین شب چله یا شب یلدا کتابی با عنوان «آیین‌های شب یلدا و نمایش سیاه بازی چله زری و عمو چله جون» به نگارش درآوردم. برای نوشتن این کتاب پژوهشی چهارساله درباره آیین‌های شب چله در نقاط مختلف ایران انجام دادم و آیین‌های شب یلدا را با موضوعات مختلف در آذربایجان، لرستان، فارس، گیلان، مازندران، تهران و اطراف تهران جمع‌آوری کردم.»

انصافی درباره قالب این کتاب هم می‌افزاید: «قالب این کتاب نمایشی است و با افزودن شعرهایی بر اندک متن‌های شفاهی که از این آیین‌ها باقی مانده بود، متن‌هایی را نوشتم. از شعرهای به‌جامانده از این آیین‌ها تنها ابیات محدودی باقی مانده که من بر مبنای قدیمی‌ترین بیتی که یافتم، باقی

ناصر آویژه، بازیگر و کارگردان پرسابقه تئاتر کودک:

فرهنگ و هنر تعطیل‌بردار نیست

در شرایط کنونی نیازمندیم تا ناامیدی را از آثار کودکان و نوجوانان حذف کنیم و به کودک پیام‌وریم که با امید برای رسیدن به آینده بهتر تلاش کند، البته نه به این معنا که به آن‌ها امید واهی داده شود. هنرمندان می‌توانند برای کودکان و نوجوانان نمایش‌هایی با محتوای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی تولید کنند اما قطعاً نباید خشونت و ناامیدی را برای آن‌ها به نمایش بگذارند

روزها با آن مواجه هستیم، کار کردن برای کودکان ضرورتی دارد؟ فرهنگ و هنر در هیچ شرایطی نباید تعطیل شود، چون فرهنگ و هنر است که می‌تواند روح ما را تسلی دهد اما اگر فرهنگ و هنر در خدمت مردم نباشد، قطعاً ارزشی ندارد. سخن گفتن در مورد شرایط کنونی نیازمند این موضوع است که ما بخش ناامیدی را از آثار کودکان و نوجوانان حذف کنیم و به کودک پیام‌وریم که با امید برای رسیدن به آینده بهتر تلاش کند، البته نه به این معنا که به آن‌ها امید واهی داده شود. هنرمندان می‌توانند برای کودکان و نوجوانان نمایش‌هایی با محتوای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی تولید کنند اما قطعاً نباید خشونت و ناامیدی را برای آن‌ها به نمایش بگذارند. باید در نظر بگیریم که همین کودک، فردا قرار است به عنوان عضوی از این جامعه در سمت‌های مختلف قرار بگیرد و از کودکی باید آموزش‌های لازم را برای حضور در جامعه تجربه کند. مطمئن باشید اگر ما پیش از این در اصول آموزشی‌مان به مسائل کودکان و نوجوانان توجه می‌کردیم، خیلی از مسائلی که امروز با آن درگیر هستیم را شاهد نبودیم و قطعاً اگر در فضای کودکی درست تجربه کردن را به کودکان بیاموزیم، آن‌ها در آینده مسیر کم‌اشتباه‌تری خواهند رفت. تمام آنچه ما در بخش‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی می‌بینیم از آنچه در بخش فردی تجربه کرده‌ایم، شکل گرفته است؛ در واقع آموزش فردی کمک می‌کند تا ما به یک جامعه درست برسیم. به همین دلیل من باور دارم که صنف تئاتر کودکان و نوجوانان در این شرایط باید همچنان به فعالیت خود ادامه دهند، چون بچه‌ها استرس دارند، آن‌ها حال‌شان بد است و ما نباید آن‌ها را تنها بگذاریم. حال روحی کودکان و نوجوانان ربطی به مسائل سیاسی و غیره ندارد و باید به حال روحی کودکان توجه کنیم.

نمایش «عقاب» اولین تجربه اقتباسی شما از ادبیات به شمار می‌آید؟

خیر، «عقاب» اولین تجربه اقتباسی من برای اجرای صحنه‌ای نیست اما تجربه‌ای متفاوت است چراکه من تاکنون استفاده از اشعار به همان شکل اولیه را در آثارم تجربه نکرده‌ام. ما در این نمایش بدون هیچ تغییر یا برگردانی از اشعار، آن‌ها را با آواز و موسیقی می‌خوانیم. از آنجاکه در این اثر از خود اشعار استفاده می‌کنم، هنوز بازخورد و نتیجه کار را نمی‌دانم، شاید می‌توانستیم همان اشعار را تبدیل به قصه کنیم، قصه را تبدیل به دیالوگ کنیم و اثر را روی صحنه ببریم؛ اما اشعار را به همان شکل اصلی استفاده کرده‌ایم. شکل اجرایی کار همانند نقالی مدرن است، شبیه نقالان که در گذشته شعر را می‌خواندند و در کنار آن تصویرسازی می‌کردند، من نیز شعر «عقاب» را به شیوه‌ای که آن را نقالی مدرن می‌نامم، تصویرسازی کرده‌ام. با این تعاریف فکر می‌کنید دلیل نادیده گرفته شدن ادبیات کلاسیک ما در تولید آثار نمایشی چیست؟

علت نادیده گرفته شدن ادبیات کلاسیک ما به دانش، تجربه و چگونگی استفاده از آن بر می‌گردد. ما سال‌ها قبل شاهد استفاده از ادبیات بوده‌ایم ولی بدون طرح و ایده‌ای جدید عین همان داستان یا شعر به نمایش تبدیل می‌شد در حالی که داستان اقتباس مقوله بسیار عجیبی است و در به صحنه بردن یک اثر نمایشی با استفاده از یک متن ادبی، چگونگی اقتباس آن اهمیت دارد. ما نمونه‌های عروسی این کار را در آثار استاد بهروز غریب‌پور می‌بینیم. عروسی‌هایی که اشعار شاعران بزرگ را بدون تغییر روی صحنه می‌خوانند. در هر حال نزدیک شدن به ادبیات نیاز دارد تا آن را تجربه کرده باشیم و از آن درک درستی به دست آورده باشیم. اینکه چقدر ادبیات را بشناسیم و نوع استفاده از آن در یک اثر نمایشی را بدانیم، بسیار مهم است. آیا در شرایط اجتماعی که این

نمایشی عروسی برای بزرگسالان با سه پرسوناژ است که اشعار آن بدون تغییر استفاده می‌شود.

شعر «عقاب» حرف‌های بسیاری برای گفتن دارد، دلیل انتخاب این شعر از سمت شما چه بوده است؟ این شعر همیشه ماندگار است و حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. «عقاب» ماجرای عقابی در حال مرگ است که از کوتاهی عمر خود گلایه دارد و در جست‌وجوی این معنا به کلاغی بر می‌خورد که عمری ۳۰۰ ساله دارد. کلاغ دلیل عمر بلند خود را پرواز در ارتفاعات کم و خوردن زباله و دورریختنی‌ها می‌داند و اینجاست که عقاب به این نتیجه می‌رسد که «این خاصیت مردار است... عمر مردارخوران بسیار است». عقاب در این گفت‌وگو به خاطر می‌آورد که با وجود عمر کوتاهش همیشه در اوج آسمان‌ها، عزت، پرواز خوب و طعمه تمیز داشته است و دیگر از این موضوع گلایه‌ای ندارد. ما نیز این قصه را با ماجراهایی امروزی از یک استاد نمایش عروسی ترکیب کردیم با این مفهوم که اگر بخواهی در اوج عزت باشی، قطعاً شرایطی سخت و گاهی عمری کوتاه خواهی داشت.

بهره‌گیری از ادبیات داستانی و شعر را در ادبیات نمایشی تا چه میزان در ارائه محتواهای تازه به مخاطب موثر می‌دانید؟

تأثیری که شعر و ادبیات داستانی ما در ادبیات نمایشی دارد، بسیار زیاد است اما اینکه ما تا چه میزان از این ادبیات غنی بهره ببریم به دانش و تجربه ما برمی‌گردد. قطعاً آثار ادبی که چارچوب درستی دارند با گذشت زمان دچار خلل نخواهند شد و اگر از آن‌ها درست استفاده شود به ارائه محتوای تازه و جبران ضعفی که در تولید نمایشنامه‌های مناسب داریم، کمک خواهند کرد ولی اگر درست استفاده نشود، کارا نخواهند بود. البته همواره ارزش و گران‌سنگی آثار کلاسیک و ادبیات کلاسیک، ما را به وحشت می‌اندازد و گاهی باعث می‌شود عین همان عبارات را بدون تغییر استفاده کنیم.

نگار امیری، ناصر آویژه بازیگر و کارگردان تئاتر فعالیت حرفه‌ای خود را از دهه ۸۰ و با حضور در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آغاز کرد. او به عنوان یکی از هنرمندان فعال و بنام در عرصه تئاتر کودک و نوجوان شناخته می‌شود هر چند در آثاری به جز این ژانر نیز فعالیت‌های زیادی داشته است. نمایش‌هایی چون «صبح طلوع می‌کند»، «شب طولانی یلدا» و «مترو» از جمله آثاری است که او کارگردانی کرده است.

با این هنرمند در زمینه فعالیت‌های تئاتری جدیدش و همچنین اهمیت اقتباس ادبی در زمینه تولید آثار نمایشی کودکان و نوجوانان به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

این روزها مشغول تمرین و آماده‌سازی نمایشی برای اجرا هستید؟

بله، نمایشی با نام «عقاب» را برای بخش ویژه نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسی-مبارک آماده کرده بودم که به دلیل تعویق در تاریخ برگزاری جشنواره در صورت امکان آن را در یکی از تالارهای سایه یا قشقای مجموعه تئاتر شهر به اجرای عموم خواهم گذاشت.

نمایش «عقاب» نوشته کیست و برای چه گروه سنی آماده شده است؟

نمایشنامه «عقاب» نوشته من و خانم داوودی است که آن را بر اساس شعر «عقاب» سروده پرویز ناتل‌خانلری به نگارش درآورده‌ایم. ناتل‌خانلری این شعر را در وزن مثنوی و به عشق صادق هدایت سروده است. در واقع طرح اولیه این اثر بر اساس یکی از قصه‌های الکساندر پوشکین گرفته شده است. ما سعی کردیم تا این شعر سنتی کلاسیک را امروزی کنیم؛ امروزی به این معنا که با اضافه کردن یک داستان از روزگار فعلی تماشاگر را با دنیایی نمادین مواجه کنیم. «عقاب»

فراخوان دهمین جشنواره تئاتر استانی نگین خلیج فارس منتشر شد

فراخوان دهمین جشنواره تئاتر نگین خلیج فارس با هدف ایجاد شور، نشاط و پویایی در سطح منطقه و حمایت از هنرمندان منتشر شد.

به گزارش ایران تئاتر، دهمین جشنواره تئاتر نگین خلیج فارس باهدف ایجاد شور، نشاط و پویایی در سطح منطقه و حمایت از هنرمندان استان بوشهر، به شکل استانی در اسفندماه ۱۴۰۱ برگزار می‌شود. رویکرد موضوعی این دوره و اولویت انتخاب آثار مواردی چون ترویج و شناساندن طنز فاخر، روی‌آوری و به‌کارگیری تکنیک‌های نمایش‌های شادی‌آور ایرانی، بهره‌گیری از قصه‌ها و مثل‌های کهن ایران‌زمین، فرهنگ فولکلور، پرداخت به مواردی چون مقابله با رخت و گوشه‌گیری و آسیب‌های شایعه و شایعه‌پراکنی است.

جشنواره تئاتر نگین خلیج فارس از سال ۱۳۸۹ به همت مدیریت روابط عمومی سازمان منطقه ویژه و با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و انجمن نمایش استان بوشهر و شهرهای این استان آغاز به کار کرده است.

سیاست‌گذاری جشنواره به‌گونه‌ای بوده که گاه به‌صورت استانی و چندین دوره نیز به‌صورت منطقه‌ای (استان‌های بوشهر، فارس، خوزستان، هرمزگان، کهگیلویه و بویراحمد) برگزار شد که همواره مخاطبان شاهد اجرای خوبی بوده‌اند.

دفاع مقدس، صنعت نفت، خانواده و پایبندی به آن، حفظ ارزش‌های راستین در جامعه از مهم‌ترین دغدغه‌های موضوعی این جشنواره است که در دوره دهم اولویت‌هایی چون ترویج و شناساندن طنز فاخر، بهره‌گیری از قصه‌ها و مثل‌های کهن ایران‌زمین و فرهنگ فولکلور نیز اعلام شده است.

اجراهای هنرمندان سرشناس استان‌های یادشده، داوران متخصص و شناخته‌شده، حضور مدیران اداره کل هنرهای نمایشی کشور در مراسم‌های اختتامیه، قبول دعوت چهره‌های ماندگار و تأثیرگذاری چون استاد مرحوم داود رشیدی، استاد علی نصیریان و... به‌عنوان مهمان ویژه در دوره‌های پیشین، نمایانگر ارزش و اعتبار ویژه این جشنواره است.

بخش‌های جشنواره:

۱. تئاتر صحنه‌ای (محدوده زمانی ۳۰ تا ۴۵ دقیقه)
۲. تئاتر فضای باز (محدوده زمانی ۱۰ تا ۲۰ دقیقه)
۳. استندآپ کمدی (کمدی ایستاده؛ مونولوگ در قالب خاطره، لطیفه و...) (محدوده زمانی ۷ تا ۱۲ دقیقه)

شرایط جشنواره:

۱. تمامی آثار در محدوده زمانی مشخص‌شده، تولید و اجرا شود.
۲. در صحنه‌آرایی از عناصر سبک، قابل حمل و نصب و جمع‌آوری سریع استفاده شود.
۳. هر شخص در مقام کارگردان مجاز به پیشنهاد و ارسال حداکثر ۲ اثر در جشنواره است.
۴. در نهایت هر کارگردان حداکثر در یک بخش و با یک اثر می‌تواند حضور داشته باشد.
۵. دبیرخانه جشنواره هیچ تعهدی در خصوص ایاب‌ذهاب و اسکان گروه‌های اجرایی ندارد، اما به گروه‌هایی که در جشنواره اثر خود را اجرا می‌کنند، مبالغی به شرح زیر به‌عنوان کمک‌هزینه پرداخت می‌شود.
۶. در بخش تئاتر صحنه‌ای، هیئت‌داوران جشنواره، تندیس دیپلم افتخار و لوح تقدیر را در بخش‌های نویسندگی، کارگردانی، بازیگری مرد و زن، طراحی صحنه، نور، لباس، پوستر و بروشور، موسیقی و گریم اهدا خواهد کرد.
۷. در بخش تئاتر فضای باز، هیئت‌داوران جشنواره، تندیس دیپلم افتخار و لوح تقدیر را در بخش‌های نویسندگی (طرح و ایده)، کارگردانی، بازیگری مرد و زن، طراحی فضا، پوستر و بروشور و موسیقی اهدا خواهد کرد.
۸. در بخش استندآپ کمدی، هیئت‌داوران جشنواره، تندیس دیپلم افتخار و لوح تقدیر را به اثر یا آثار برگزیده اهدا خواهد کرد.

زمان‌بندی جشنواره و نحوه ارسال:

۱. ارسال pdf نمایشنامه (طرح و ایده) پیشنهادی و مجوز نویسنده تا ۱۵ دی‌ماه ۱۴۰۱ به ایمیل جشنواره
۲. اعلام نتایج خوانش نمایشنامه (طرح و ایده) پیشنهادی، ۲۰ دی‌ماه ۱۴۰۱
۳. ارسال ۵ حلقه DVD از فیلم اثر، تا ۱۵ بهمن‌ماه ۱۴۰۱
۴. تاریخ برگزاری جشنواره نیمه اسفندماه ۱۴۰۱

سی و چهارمین جشنواره تئاتر کرمان برگزیدگان خود را شناخت

دو نمایش «تاکسیدرمی» و «ساختمان رز» به عنوان آثار برگزیده سی و چهارمین جشنواره تئاتر کرمان، به جشنواره تئاتر منطقه‌ای فجر معرفی شدند.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در کرمان، سی و چهارمین جشنواره تئاتر این استان با حضور مسئولین، هنرمندان و پیشکسوتان تئاتر استان و معرفی برگزیدگان در کرمان به کار خود پایان داد.

محسن روحی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان در این مراسم ضمن تشکر از هنرمندان برای شرکت در جشنواره تئاتر استان، گفت: «هنرمندان و مردم دو ضلع مهم تئاتر هستند. مردم خوانه برگزاری رویدادهای هنری هستند و هنرمند واقعی کسی است که به نظر مردم احترام بگذارد.»

وی با بیان اینکه هنرمندی که برای مردم احترام قائل نیست نمی‌تواند خود را دغدغه‌مند بداند، گفت: «جشنواره سی و چهارم در حالی برگزار شد که با وجود تبلیغات کم مورد استقبال خوب مردم قرار گرفت و این نشان‌دهنده علاقه مردم به هنر است.»

مهدی بذرافشان، دبیر جشنواره و رئیس انجمن هنرهای نمایشی استان کرمان نیز در این مراسم، با بیان اینکه هیئت مدیره جدید انجمن این ماه سال گذشته کار خود را آغاز کرده، گفت: «در مدت ۱۳ ماه گذشته تاکنون دو جشنواره استانی و یک جشنواره ملی سردار آسمانی در کرمان برگزار شده است.»

او با اشاره به رویکرد انجمن در مشورت با هنرمندان برای برگزاری رویدادهای مختلف، افزود: «اولویت اصلی انجمن افتتاح دفاتر تخصصی، احیای گونه‌هایی از تئاتر که فراموش شده‌اند و تلاش برای همبستگی جامعه تئاتر است. انجمن همواره پذیرای ایده‌های فنی، تخصصی و هنری با حفظ هویت ایده بوده است و برای اجرای این ایده‌ها نیز تلاش شده است.»

رئیس انجمن هنرهای نمایشی

استان کرمان، ضمن تقدیر از حوزه هنری استان و معاونت فرهنگی اجتماعی فرماندهی انتظامی کرمان، برای همراهی با انجمن هنرهای نمایشی کرمان، به تئاترهای خیابانی و برگزاری کارگاه‌هایی در این ارتباط اشاره کرد و گفت: «اقداماتی برای تئاتر درمانی نیز انجام شده است. همچنین تلاش‌هایی برای ارتباط بیشتر با هنرمندان معلول فراهم شده است.»

وی با تأکید بر اینکه شرایط برای اجرای ایده‌های برتر نمایشی در استان فراهم است، به جشنواره تئاتر اشاره کرد و ادامه داد: «بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده قرار بود سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان کرمان به صورت متمرکز و با حضور همه گروه‌ها، موسسات و آموزشگاه‌های تئاتر برگزار شود.»

در این مراسم از نفرات و آثار برگزیده به شرح زیر تجلیل و قدردانی شد:

دو نمایش «تاکسیدرمی» به نویسندگی رسول حق جو و کارگردانی مهدی حشمتی و نمایش «ساختمان رز» به نویسندگی و کارگردانی علی صادقی زاده به عنوان آثار برگزیده سی و چهارمین جشنواره تئاتر کرمان، به جشنواره تئاتر منطقه‌ای فجر معرفی شدند.

گریم: طراح گریم نمایش «تاکسیدرمی»، محمدرضا احمدی

طراحی صحنه: طراح صحنه نمایش «شیفته»، پدram شیخ مظفری

طراحی لباس: طراح لباس نمایش «تاکسیدرمی»، مریم نخعی

موسیقی: موسیقی نمایش «دنیای زیبا»، محمد ایزدی

نمایشنامه نویسی: رتبه اول نمایشنامه نویسی: نمایشنامه «ساختمان رز» به نویسندگی علی صادقی زاده، رتبه دوم: نمایشنامه نمایش «تاکسیدرمی» به نویسندگی رسول حق جو، رتبه سوم: نمایشنامه «شیفته» به نویسندگی محسن مجیدی و هیئت داوران مراتب تقدیر خود

روایت واقعه‌ای پرتعلیق در بهار سال ۱۳۵۶

نمایشنامه «پوست مار» به قلم ایوب آقاخانی منتشر شد

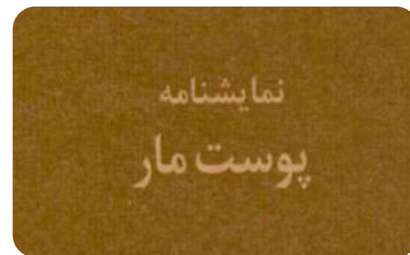

نمایش «عمو هاشم» با کارگردانی داوود فتحعلی بیگی - سالن قشقای - ۱۳۹۹

رمان «شقیقه‌های سفید»، پنجمین کتابی است که نشر عنوان به قلم ایوب آقاخانی به چاپ می‌رساند، به واقعه‌ای پرتعلیق در بهار سال ۱۳۵۶ در یک ویلا نزدیک متل قو می‌پردازد.

مادر و دختری مهمان یک دوست قدیمی هستند بی‌آنکه به ابعاد مختلف این دعوت و حضور آگاه باشند؛ رفته‌رفته در فرصتی بسیار کوتاه همه چیز رنگی دیگر به خود گرفته و التهاب بالا می‌گیرد که از ساده‌ترین مسائل که روابط خانوادگی است تا پیچیده‌ترین مسائل که به سیاست و جامعه ارتباط پیدا می‌کند.

این نمایشنامه اجتماعی معاصر در قطع جیبی پالتویی توسط نشر عنوان به چاپ رسیده و «گسترش» و «صدای معاصر» به‌عنوان مراکز پخش معرفی شده‌اند.

نشر عنوان با چاپ نمایشنامه «پوست مار» که تألیف تابستان ۱۴۰۱ از ایوب آقاخانی است، شمار آثار منتشرشده از او را در قالب کتاب به چهل رساند.

به گزارش ایران تئاتر، نمایشنامه «پوست مار» که پس از نمایشنامه‌های «امپراتور و آنجلو»، «جنوب از شمال غربی» و «شیروانی داغ» و

نگاهی به نمایش «لارو» نوشته و کار سینا صفوی‌فر

علم، قدرت، خام‌دستی

صحنه شده و در نهایت به کلیت اجرا تحرک بخشیده است. در این میان اما طراحی برخی از حرکات، استفاده از عصاهای سرخ و همچنین اغراق‌های گاه‌به‌گاهی به‌ویژه در مورد سه شخصی که شرکت یا این آزمایشگاه شوم را اداره می‌کنند به آن انسجام و پویایی اشکارا ضربه زده و یکدستی روند اجرا را دچار خلل کرده است. به همان اندازه که تیپیکال کردن شخصیت‌ها می‌تواند به نمونه‌وار بودن و کارکرد اجتماعی نمایش کمک کند، اغراق در اجرا و دستور زبانی نامنسجم در جنس بازی و معرفی شخصیت‌ها در نمایش، ارتباط با اجرا را دچار نقصان کرده و نوعی خام‌دستی را به روند نمایش تحمیل کرده است.

نمایش در لحظاتی به‌خصوص به لحاظ اجرایی به قطعاتی تبدیل می‌شود که جزیره‌وار و دور و گسسته‌اند و همین امر باز هم پویایی ایده اجرا را با تقطیع‌ها و سکنه‌های گاه‌به‌گاهی دچار خدشه کرده است. نکته دیگری که اجرا از آن ضربه خورده نوعی شلختگی در حرکات و تغییر صحنه‌هاست که گاه حس سردرگمی را به مخاطب می‌دهد و این مسئله عنصر مهمی است که نمایش را از کیفیت لازم دور کرده است. کمی طمأنینه می‌تواند حس لحظه را بیشتر کند و فضای ارتباطی بهتری را میان نمایش و مخاطب بسازد اما گویا میل به حرکت و سرعت، میل به اغراق و انباشتگی کلام به قدری زیاد بوده است که لحظه، سکوت و فضای ارتباطی عمیق مخاطب و اجرا فراموش شده و نمایش از ایده‌ای مینی‌مالیستی و انتزاعی کارکردمحور که جامعه را بازتعریف می‌کند، به‌نوعی انباشتگی و هرج‌ومرج رسیده که در نهایت آن اثرگذاری عمیقی را که پتانسیل متن و اجراست، تخفیف داده است.

انسان را از هویت و خواست آزادی و تغییر تهی می‌سازد. ایده منتهی نمایش ساختن تصویری تیپیکال از آدم‌هایی است که خود را روایت می‌کنند؛ این تمهید در راستای ساختن شمایی نمونه‌وار برای آن‌هاست تا متوجه باشیم که آن‌ها نه یک شخصیت خاص، بلکه بازگران یک موقعیت اجتماعی هستند که هر کدام از ما می‌توانیم جای آن‌ها باشیم. ایده اجرایی با نوعی از انتزاع همراه است که در ادامه همان ایده تیپ‌سازی برآمده از متن است. صحنه، ابزار و پوشش شخصیت‌ها، همچنین حرکت و نوع ادای دیالوگ‌ها همه در راستای این انتزاع و ساختن تصویری نمادین روی صحنه است. بر تن همه شخصیت‌ها لباس کارگری است. این ایده در طراحی لباس نمایانگر وجود خالی از فردیت آدم‌هاست. در ساختار جامعه‌ای مبتنی بر تبعیض، افراد در بهترین حالت نیرویی هستند برای کار، همچون بدن‌هایی خالی‌شده از اراده و عاملیت که به اعداد تقلیل یافته‌اند و در وضعیتی شبیه به اردوگاه کار اجباری فرسوده می‌شوند و حال تن به ورود همان سیستم استثمارگر داده‌اند تا به ذهن آن‌ها وارد شود، آن هم به روشی پلیسی و خشن، به شکلی که گویی آخرین میخ بر تابوت آن‌ها با این جراحی فراموشی کوبیده می‌شود.

در صحنه یک معکب با کارکردی متنوع حضور دارد که یادآور همان تابوت است و درعین حال تخت جراحی نیز هست. این اصلی‌ترین ابزار صحنه است اما این مینی‌مالیسم و کارکردگرایی تأثیریکال در استفاده از یک وسیله خود در روندی از تنوع و میزاسنی پویا باعث سیالیت و گردش آزادانه حرکت روی

مقاطع مختلف تاریخی با قدرت در راستای سرکوب همدست شده است. از جمله علومی که در گذشته و گاه تا همین امروز -به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه و استبدادی- همدست مکانیزم سرکوب بوده، روان‌پزشکی است. روان‌پزشکی از همان اولین گام‌های خود در قرن نوزدهم ابزاری شده بود برای ساخت انسانی جدید که رام و مطیع است و به‌طور پیشینی مکانیزم نظم و پیروی از قدرت را در خود دارد. همدستی قدرت و علم امری بوده است که همواره در راستای طرد دگراندیشان، مجانبین و طردشدگان بوده است. در کتاب «تاریخ جنون»، میشل فوکو فیلسوف و مورخ فرانسوی توضیح می‌دهد که چگونه در دوگانه خرد و جنون طرد مجانبین و حذف آن‌ها از جامعه به طرد همه عاملان اخلاق نظم اجتماعی اعم از بی‌خانمان‌ها، فقرا و ناسازگاران با جامعه منتهی می‌شود. همچنین فوکو در ادامه پروژه خود همین مسئله نوع برخورد قدرت در همدستی با علم و پزشکی با دیگری را پی می‌گیرد که چگونه حذف و مرگ جای خود را به تصور ساده‌اندیشانه اما مهلک و خشن تغییر ذهن و ساخت انسانی نوین می‌دهد که با قدرت وارد چالش نمی‌شود.

نمایش «لارو» در عین روایت طردشدگان این مکانیزم همدستی علم و قدرت و هدایت علم به کام قدرت را نشان می‌دهد. علم در دست دو شبه‌انسان است که هیچ شبیه به دانشمند و پزشک نیستند، بلکه دو موجود درنده‌خو هستند که در راستای گسترش قدرت و استیلا بر اذهان دیگران شکنجه‌ای را اختراع کرده‌اند که

علیرضا نراقی: نمایش «لارو» به نویسندگی و کارگردانی سینا صفوی‌فر که در تماشاخانه نوفل‌لوشاتو اجرا می‌شود، کار گروه بسیار جوانی است که تلاش دارد حرف‌های بزرگی بزند. نمایش درباره یک شرکت است که کارش حذف خاطره‌هاست، ارائه‌دهنده فرایندی است برای فراموشی تا تجربه‌های بد اثرات مانای خود را از دست بدهند. در این راستا ما چند روایت می‌شنویم که شامل قصه‌ای است که فراموشی آن طلب می‌شود. آدم‌هایی از طبقات متوسط و فرودست، از آسیب‌پذیران و کسانی که وجود اجتماعی و حضور آن‌ها در عرصه عمومی با حذفی پیشینی و طردی درونی همراه است. آن‌ها به جای شوریدن علیه جامعه‌ای مبتنی بر تبعیض که عامل مصائب آن‌هاست، مشکل را به درون می‌برند و تلاش می‌کنند روال تجربیات خود و کارکرد ذهن‌شان را تغییر دهند. آن‌ها پیش از آنکه وارد جامعه شوند در دسته شکست‌خوردگان قرار گرفته‌اند. این خاصیت جامعه‌ای است که بیش‌تر از حل مسئله در جست‌وجوی فراموشی است، خاصیت تفکری که انکار را بر چالش و ترس را بر تغییر ترجیح می‌دهد. از بین بردن حافظه و خاطرات هرچند که آزاردهنده و دردناک باشد، از بین بردن بخشی از هویت و تجربه زیسته هر فرد است، از بین بردن آن چیزی است که باید مشاهده و شناخته شود تا تغییر میسر شود؛ اما در پس فراموشی تغییر نیست، تکرار است و تکرار آن درد اصلی و آن مکانیزمی است که سلطه و طرد را دائمی می‌سازد. علم یکی از ابزارهایی است که در